

Lovforslagets §§ 1 og 2 samt dets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Man gik derefter til:

Anden behandling af forslag til lov om indenrigs kødkontrol.

(Første behandling findes i tidenden sp. 2612; udvalgets betænkning findes i tillæg B. sp. 1853).

Udenfor betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, de stillede ændringsforslag og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under eet.

Ordføreren (M. Larsen): Udvalget har afholdt 9 møder, haft samråd med landbrugsministeren og har modtaget deputationer fra følgende organisationer: De danske Handelsforeningers Fællesorganisationer, De danske Andelsslagterier samt Foreningen af danske Fedevaregrossister.

Udvalget har gennemgået lovforslaget og ført en del diskussioner derom. Udvalget har i sin helhed været indstillet på, hvor det var muligt, at gennemføre en simplificering — det gælder specielt med hensyn til efterkontrollering af kødforsendelser m. m. —, og udvalget er enedes med den højtærede landbrugsminister om visse ændringsforslag, som ministeren har stillet, og som udvalget har tiltrådt. Jeg skal kortelig gøre rede for disse ændringsforslag.

Ændringsforslag nr. 1 til § 2 lyder således:

„I stk. 5, efter 2. pkt. indsættes som nyt pkt.:

„I kommuner, hvor kødkontrol ikke er påbudt, kan dyret dog kontrolleres på stedet af en dyrlæge, som ved godkendelsen af det slagtede dyr skal udstede attest om dets brugbarhed.““

Det drejer sig her om de såkaldte nødslagtede dyr, altså dyr, der slagtes som følge af tilskadekomst. Hidtil har de skullet køres til nærmeste slagteri eller slagtehus for at kontrolleres dér; nu simplificeres det derhen, at den på stedet værende dyrlæge be-

myndiges til at kontrollere dyret og udstede attest om dets brugbarhed.

Ændringsforslag nr. 2 til § 5 går ud på, at i paragraffens første stykke udgår andet punktum.

Ændringsforslag nr. 3 til § 5 lyder således:

„I stk. 1 efter sidste pkt. indsættes:

„Kødet og slagteaffaldet kan ved indførelse underkastes efterkontrol, for hvilken der dog ikke må opkræves nogen afgift. Efterkontrollen foretages ved kommunens foranstaltning. Dog kan et i kommunen beliggende eksportslagteri lade efterkontrollen af slagteriets varer foretage af den ved slagteriet ansatte kontrollerende dyrlæge efter nærmere af ministeren herom fastsatte regler.“

Her tænkes der særlig på slagterier, som har for lidt varer af en art og som følge deraf får den tilført fra andre slagterier, hvor dyrene er kontrolleret og synet, og hvor slagteriet, der modtager det pågældende kvantum, selv har dyrlæger; og det bestemmes altså, at den ved et sådant slagteri ansatte kontrollerende dyrlæge får lov til at eftersyne den ankomne vare, hvorved slagteriet spares for at bringe den til et offentligt slagtehus og lade den undersøge dér. Det er en simplificering, som man må indrømme er på sin plads, og man må også indrømme, at kontrollen ikke derved forringes

Ændringsforslag nr. 4 til § 5 lyder således:

„Efter stk. 2 indsættes som nyt stykke:

„3. Kød og slagteriaffald af nødslagtede dyr, der er kontrolleret i kommuner uden kødkontrol, jfr. § 2, stk. 5, må kun sælges i den kommune, hvor slagtingen har fundet sted, og der skal foreligge dyrlægeattest for, at det er sundt og tjenligt til menneskeføde.““

Der omhandles igen dyr, som er nødslagtede, og det bestemmes her, at kød af disse ikke må forhandles i andre kommuner end i den, hvori dyret er slagtet.

I ændringsforslag nr. 5 til § 5 siges der:

„Efter stk. 3 indsættes som nyt stykke:

„5. Sunde dele af sunde dyr kan fra et slagtehus (slagteri) leveres til dyrefoder og til medicinfabrikker o. lign. Landbrugsministeren fastsætter de nærmere regler herom.““

Her tænkes på selvdøde dyr, hvis kød, dersom dyret iøvrigt har været sundt, ud-